

**Surinki klevo lapuose
Paklydusius žodžius -
Artėja nesibaigiantis rudens
Lietus. Dalinkis šypsena,
Ir bus, kaip niekad,
Saulės spindulys brangus.**

Skaitiniai sielai

Bruno Ferrero

Kapitalas

Turtuolis pateko į Rojų. Pirmiausia patraukė į turgų ir išpūtė akis pamatęs, jog viskas čia buvo labai pigu. Išitraukęs storą piniginę, paprašė jam parduoti pačių gražiausių daiktų, padėtų ant prekystalio. Pardavinėjančiam angelui ištiesė storą pluoštą stambių kupiūrų. Angelas nusišypsojęs tarė:

- Labai gaila, bet šie pinigai neturi jokios vertės.

- Kaip tai? - sumišo turtuolis.

- Čia galioja tik tie pinigai, kuriuos žemėje esate kam nors padovanojęs, - paaiškino angelas.

Šiandien nepamiršk savojo kapitalo, kurio prireiks Rojuje.

Parinko Emilija Kundrotaitė



„Saulės delne“

*Švėkšnos „Saulės“ gimnazijos laikraštis
2013-2014 m. m. spalio*

Akcija „Mes už šviesą“

Parke vėl švies moliūgų žvakės

Ir vėl artėja Visų Šventųjų diena, Vėlinės. Šis metas paprastai būna ramus, apgaubtas tylos ir susikaupimo. Žmonės lanko artimųjų kapus, dega ant jų žvakutes. Bet Lietuvoje vis daugiau plinta ir Helovyno tradicijų. Švėkšnoje jau trečią kartą vyksianti akcija „Mes už šviesą“ suderina ir tradicinius, ir modernius papročius.



Iniciatoriui Vaidotui Didžiūnui idėja surengti šią akciją kilo prieš daug metų, deja, anksčiau nebuvo galimybės ją įgyvendinti. Sumanymą pagaliau pavyko realizuoti prieš trejus metus. Tada V. Didžiūnas su abiturientais išskaptavo apie 40 moliūgų. Galbūt tuo viskas ir būtų pasibaigę, bet „tauta prašė daugiau“. Ir štai praėjusiais metais buvo pasiektas Lietuvos rekordas, tuomet Švėkšnos parke sužibo per 600 moliūgų.

Šiais metais bus siekiama naujo rekordo. Taip pat planuojamos tokios naujovės kaip koncertas, gražiausio (galbūt net didžiausio) moliūgo rinkimai. Šventės vietoje bus galima nusipirkti pyragėlių iš moliūgų, moliūgienės.

Paklaustas, kodėl verta atvykti į šį renginį ir sudalyvauti, mokytojas V. Didžiūnas atsakė: „Į šį renginį verta atvykti, jei norite patirti emocijoms gražų reginį, verta pasižiūrėti moliūgų skleidžiamos šviesos. Svarbu, kad žmonės suprastų ir norėtų, kad jie patys gali sukurti sau šventę. Juk tai žmonėms brangiai nekainuoja, viskas, ko reikia, tai tik moliūgas ir žvakutė“. Taigi laukiame ir jūsų spalio 31 d., ir tikimės, jog prisidėsite prie šios gražios akcijos!

Parengė Ina Vaitiekutė ir Agnė Freitikaitė

Aš mokiausi Švėkšnoje

„Nebijokite būti maksimalistai ir sau kelti tik aukščiausius tikslus“

Skaitytojų pamėgtoje rubrikoje „Aš mokiausi Švėkšnoje“ tęsiame pokalbius su buvusiais Švėkšnos gimnazijos mokiniais. Šįkart kalbiname Zigmantą MERLIŪNĄ, Kauno Vytauto Didžiojo universiteto ketvirtakursį.

į gimtąją Švėkšną, nes ilgai gyventi nematant nuo Stemplių atvažiuojant iš už miško išnyrančių bažnyčios bokštų kol kas sunku...

- Pasiilgsti šeimos, draugų?

- Nors su šeima labai dažnai bendrauju telefonu, bet jos čia, Kaune, labai trūksta. Na, o draugų trūkumą gal šiek tiek užpildė atsiradę nauji studijų draugai.

- O mokyklos ar pasiilgsti?

- Apie mokyklą labai dažnai pagalvoju, joje dar tebesimoko du broliai, taigi, su jais dažnai pakalbame, kas mokykloje pasikeitė. Tų nuostabių dienų, praleistų mokykloje, labai pasiilgstu. Gaila, kad jas vertinti pradėdame tik baigę mokyklą... Kartais pakalbame su draugais, ar norėtume grįžti į mokyklą. Aš visada pasisakau, kad norėčiau grįžti į mokyklą, ypač pakartoti paskutinius trejus metus, nors tai nepakartojama...

- Daug kas sako, kad universitete daug lengviau nei mokykloje? Ar tai tiesa?

- Labai sunku pasakyti, ar lengviau. Jei labai atsipalaiduosi, tai gali greitai prisirinkti skolų ir mokslai baigsis anksčiau, negu turėtų.

- Ar galvoji apie ateitį? Ką veiksi baigęs studijas? Gal dar kur mokysies?

- Pritariu nuomonei, kad visada reikia mokytis. Dar labai nesinorėtų baigti tų nuostabių studentavimo metų, taigi, vis dažniau ateina minčių į galvą apie magistro studijas, na, bet ar jos bus, pamatysime vasarą. Apie tolesnę ateitį irgi dažnai pagalvoju, bet kol kas jokių konkrečių planų neturiu.

- Koks buvo linksmiausias įvykis studijuojant?

- Įvykių būta tiek daug, kad net sunku kurią nors išskirti. Ko gero, linksmiausias dalykas – tai yra pats studentavimas ir gyvenimas bendrabutyje, nes čia kiekviena diena nenuspėjama.

- Ką galėtumėi patarti mokiniais, abiturientams – būsimiems studentams?

- Linkiu turėti tikslą, pasirašyti jį ant sienos prie lovos, kad ryte pramerkęs akis pamatytum, ko sieki.

- Ar patinka studijuoti? Kodėl pasirinkai būtent Ekonomikos ir finansų specialybę?

- Studijuoti patinka ir net labai ☺ Tik laikas labai greitai bėga ir, deja, bakalauro studijų liko tik vieneri metai... Pirmi treji prabėgo kaip viena diena ☺. Mokykloje nuo pat pradžios patikdavo ir geriausiai sekėsi matematika, bet studijuoti konkrečiai sausos matematikos nesinorėjo, nes atrodė nepatrauklu, nurėjosi kažko įdomesnio ir dinamiškesnio. Taigi Ekonomika ir finansai pasirodė kaip tik man.

- Papasakok apie Kauno Vytauto Didžiojo universitetą.

- Vytauto Didžiojo universitetas tapo mano antrieji namai. Dėl mokymosi sistemos ir šaunių dėstytojų niekada nesigailėjau pasirinkęs būtent šį universitetą. Čia sutikau labai daug šaunių žmonių, taigi, studijuoti būtent čia labai patinka, na, ir atostogos nuo Kalėdų iki vasario pirmos – labai šaunus dalykas. Neteko girdėti, kad kuriame kitame universitete būtų tiek atostogų.

- Kur gyveni?

- Gyvenu bendrabutyje ir tuo labai džiaugiuosi ☺ Nors prieš atsikraustydamas į jį žiūrėjau labai skeptiškai ir norėjau gyventi bute. Bet praėjus kiek laiko supratau, kad bendrabutyje pagyventi kiekvienam studentui tiesiog BŪTINA!

- Ar dažnai grįžti į Švėkšną?

- Paskutiniu metu į Švėkšną grįžtu rečiau, nes dabar atsiranda vis daugiau veiklos Kaune ir savaitgaliai darosi užimti, bet kai tik turiu laisvesni savaitgaliai, visada stengiuosi važiuoti

**Reportažas iš Palangos vaikų
reabilitacijos sanatorijos „Gintaras“**

Mokymasis sanatorijoje turi ir privalumų, ir trūkumų

Mokykloje mokymas yra įvairus, kiekvienas mokytojas dalyką išaiškina savaip ir visai klasei, o sanatorijoje mus moko individualiai - kiekvienas mokytojas prieina prie mokinio ir aiškina jam temą, kurią prieš atvykdamas pradėjo mokyti savo mokykloje. Kadangi mokytojas turi dirbti su vidutiniškai 16 mokinių, tad kitą pamokos dalį turi mokyti savarankiškai, o po pamokos atsiskaityti tai, ką padarei per pamoką.

Sanatorijoje pamokų laikas ir skaičius taip pat skiriasi - čia pamokos trunka 40 minučių ir daugiausia būna tik penkios. Kadangi pamokų kiekis skiriasi kaip ir jų trukmė, mokinys atsilieka nuo savo klasės draugų, kurie mokosi mokykloje, todėl kartais lieka spraga, kurią panaikinti gali pats mokinys su mokytojo ar tėvų pagalba.

Sanatorijoje pradedama mokyti 14 valandą, o baigiama apie 18 valandą. Pertraukų trukmė taip pat skiriasi - būna 5 arba 10 minučių. Dauguma mokinių mano, kad sanatorijoje mokyti yra lengva. Tačiau tai tikrai nėra tiesa, mokytojai labai atsakingai žiūri į savo darbą, ypač dirbdami su vyresnių klasių mokiniais, nes čia atvyksta ir 10–12 klasių mokiniai, kurie ruošiasi egzaminams. Vienintelis mano pastebėtas minusas yra toks, kad į mokyklą turime eiti po pietų, kuomet esame atlikę visas procedūras ir po jų norime poilsio, todėl tai iš dalies vargina tiek mokytojus, tiek pačius mokinius, nes sunkiau susikoncentruoti į darbą ir įsiminti tai, ką mokeisi pamokoje, tačiau to pakeisti neįmanoma ir prie tokios neįprastos rutinos kurį laiką turi prisitaikyti.

Taigi, mano nuomone, mokymasis sanatorijoje turi ir privalumų, ir trūkumų: privalumas yra tas, kad mokinys mokosi individualiai, o toks mokymasis yra panašus į universitetinį. Tačiau trūkumas, kaip ir minėjau, yra toks, kad į pamokas žygiuojame jau antroje dienos pusėje. Nepaisant šių kelių nedidelių minusų, man sanatorijoje vis dėlto labai patinka, kitamet čia būtinai sugrįšiu ir rekomenduočiau čia apsilankyti kiekvienam.

Parengė Aisidora Kriauzaitė

Atkelta iš 2 p.

„Nebijokite būti maksimalistai ir sau kelti tik aukščiausius tikslus“

*Tada, kai žinai, ko nori
ir link ko eini, atrodo,
kad ir eiti lengviau.
Nebijokite būti
maksimalistai ir sau
kelti tik aukščiausius
tikslus ir, žinoma, jų
siekti.*



*Džiaukitės, kad dar esate mokykloje ir
mėgautitės kiekviena joje praleista diena,
naudokitės kiekviena mokyklos suteikiama proga.*

- Gal nori ką nors palinkėti savo buvusiems mokytojams?

- Mokytojams linkiu ir toliau taip nuoširdžiai ir kantriai dirbti, toliau auklėti jaunąją švėkšniškių kartą. Mokiniai nepadėkoja už Jūsų darbą, bet tikiu, kad neretas po kurio laiko suvokia, kad tai, ką pasakojo mokytojai, nėra tik paistalai, visiškai nereikalingi gyvenime, kaip atrodė kartais tada, pamokų metu. Kai mokiniai tai supranta, būna Jums labai dėkingi.

- Ačiū už pokalbį. Sėkmės toliau studijuoti.

Kalbino Silvestras Merliūnas

Mokytojų dienos atgarsiai

Mažiesiems patiko naujieji mokytojai – mokiniai

Š. m. spalio 4 dieną mūsų gimnazijoje vyko Mokytojų dienos šventė. Tai buvo šventė visiems: mažiesiems ir dideliems.

Vietoje mokytojų pamokas dėstė vienuoliktokai ir dvyliktokai, o mokytojams šia proga buvo parodyta filmuota medžiaga apie mokytojo darbą bei suorganizuotas trumpas dvyliktokų pasirodymas.

Jame naujoji gimnazijos direktorė (Agnė Dirgėlaitė) ir pavaduotojas (Ernestas Dargis) aptarė savo nuveiktus darbus mokyklos labui.

Na, o mažesniųjų klasių mokiniai liko labai patenkinti naujaisiais mokytojais. Jie teigė, kad tokių švenčių galėtų būti daugiau.

Samanta Rimkutė

Ką veiki rūbinėje?

Rūbinė – vieta, kurioje rengiamės atėję į mokyklą ir išeidami iš jos. Atrodo, tik tokia turėtų būti jos paskirtis. Bet iš tikrųjų ten vyksta daug daugiau dalykų...

Atlikusios tyrimą supratome, kad yra ir problemų. Aišku, striukės perkabinimas į kitą vietą ar rankovių surišimas gal ir pajuokavimas, bet žaidimas kortomis iš pinigų ar vogimas – tai jau rimtas dalykas (neseniai iš maišelio dingo vienos mergaitės sportbačiai!).

Gimnazijos valytojos skundžiasi, kad nuolatos rūbinėje sėdima ant palangių ir pakabos yra išstumdomos, žaidžiama kortomis, prikišama šiukšlių į kišenes.

Yra siūlymų per pamokas rūbinę užrakinti, o per pertraukas paskirti budintįjį. Suprantama, kad prie kiekvieno taisyklių laužytojo nepastovėsi, bet atkreipti dėmesį į tai reikėtų. Be to, gal geriau savo daiktus nešiotis, nepalikti rūbinėje.

*Odetą Būdvytę ir
Eveliną Bliūdžiūtę*

Spalio

28 d. – Simonui Daukantui – 220 metų.

Lapkričio

16 d. – Kaziui Binkiui – 120 metų.

Gruodžio

9 d. – Juozui Ambrazevičiui-
Brazaičiui – 110 metų;

19 d. – Pranui Mašiotui – 150 metų;

24 d. – Adomui Mickevičiui – 215 metų;

31 d. – Vincui Kudirkai – 155 metai.

Išbandyti receptai

Medutis

Lakštams reikės: 2 kiaušinių; 2-3 šaukštų medaus; 50 g margarino; 0,5 stiklinės cukraus; 2,5 stiklinės miltų.

Pertepimui-kremui reikės: 2 indelių plakamosios grietinės (36% riebumo); 200 g cukraus; citrinos sulčių (pagal skonį).

Gaminimas:

* Kiaušinius, medų, sviestą ir cukrų sudedame į metalinį indą kaitiname ant ugnies, kol viskas ištirps. Visą masę kaitindami maišome.

* Kai masė ištirpsta, beriame miltus ir viską gerai išmaišome. Kai tešlą per sunku maišyti, išminkome rankomis.

* Padalinkite tešlą į kiek norite dalių (kuo daugiau dalių, tuo aukštesnis tortas). Kai padalinsite tešlą, iškočiokite norimą formą.

* Tešlą patogiausia kočioti iškart ant kepimo popieriaus, nes iškepus lakštui bus nesunku nuimti.

* Kiekvieną lakštą kepkite 180 laipsnių temperatūroje, maždaug po 10 min.

* Tai, kas lieka nuo lakštų, sutarkuokite arba sumalkite torto papuošimui.

* Į aukštą indą supilkite grietinėle, cukrų ir citrinos sultis ir išplakite mikseriu. Plakite tol, kol grietinėle tampa labai standi ir net apvertus indą neišbėga.

* Dėkite lakštą ir tepkite kremą, toliau vėl lakštas ir vėl kremas, tol, kol baigsis lakštai. Viršuje dėkite kremo sluoksnį ir apibarstykite trupiniais.

* Pyragą geriausia laikyti parą šaldytuve, tam, kad gerai įsigertų kremas.

Patarimai: Torto formai patogiau naudoti lėkštę. Ant iškočiotos tešlos uždėkite lėkštę ir apibrėžkite. Tortas išėjo neblogas, tik patarčiau negailėti citrinos sulčių. ☺ Ir būtinai palaikykite per naktį šaldytuve.



Parengė ir receptą išbandė Agnė Giedraitė